

υποστηρίζει πώς πρέπει να λείψουν οι τένοι κ' οι φίλες και βασίες από τα διδαχτικά βιβλία του δημοτικού σχολείου «τούλάχιστον».

— Λάβαμε, ξανατυπωμένο σε φυλλάδα από το Δελτίο της Έλλ. Λογογραφικής Έταιρείας, το άρθρο πού είχε γράψει γαλλικά ο φίλος Γ. Σκοπελίτης για τὰ «*Hou κ' E-
Hima*» της Μανταγασκάρης.

— Στο τελευταίο φύλλο της «*Citacina*» του Παρισίου (άρθρ. 4-η, Αγγ.-Σεπτ.) είδαμε τὸ «*Βουτηχτή*» τοῦ Φινχάρν, μεταφρασμένο ἀπὸ τὸ Δ. Ἀστεριώτη, καθὼς καὶ τὸν «*Ἀστραπέριανον*» τοῦ Βαλαωρίτη, καὶ τὴν κριτικὴν τοῦ Ροδόη γιὰ τὸν ἴδιον ποιητὴ, μεταφρασμένα καὶ τὰ δυὸ ἀπὸ τὸν κ. J. Blancard.

ΑΘΗΝΙΩΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

(Σ' ἓνα φίλο, στὰ ξένα)

Ἀθήνα, 16 τοῦ Σεπτεμβρίου.

Περὶ ἢ Διπλὴ Βουλὴ ἀνεργες μέρες μὲ τὴν ἐξέλεγχον τῶν ἐκλογῶν—ἐξέλεγχον πού θάταν ἀδιάφορη καὶ γιὰ τοὺς ἴδιους τοὺς πληρεξούσιους, ἃ δὲν εἶχαμε κἀτι νεῦρα μὲ τὴν ἐκλογὴν τῶν Ν. Ἰερῶν (Πῶπ καὶ Κανάρηδων), πού ἀγριέψανε «μέχρι μονομαχίας», καὶ τὰ νεῦρα τοῦ Ράλλη πού θέλει καὶ καλὰ νὰ ἐπικυρωθῇ τῶν Κρητικῶν ἢ ἐκλογῆ, ἀν καὶ αὐτοὶ σὰ φρόνιμοι πατριῶτες στείλανε μ' ἔλους τοὺς τύπους τὴν περαιτήρη τους. Καὶ φασαρία πάντα στὸν τύπο γιὰ τὴν ἀναγκαστικὴ ἀλλαγὴ τοῦ ὑπουργείου, καὶ γιὰ τὸ πρόσωπο πού θὰ βῆγῃ πρόεδρος τῆς Βουλῆς. Θέλανε νὰ βάλουε στὰ ἀῖματα τὸν κ. Γ. Βαλαωρίτη, αὐτὸς ἑμῶς δὴλῶσε πὼς δὲ θὰ δεχτῆ. Κατὰ τὰ φαινόμενα, θὰ γίνῃ αὐτὸ πού λέει καὶ ὁ Βενιζέλος : ὁ πρόεδρος πρόσωπο ἀνεξάρτητο ἀπὸ τὰ κόμματα. Κι ὡς τόσο οἱ φημερίδες κἀνουν ἀναγνώσματα τῆς παλιᾶς ἱστορίας γιὰ τὴν ἀντεθνικὴ πολιτικὴ τοῦ Θεοτόκη. Καὶ ὁ κ. Γκλαβᾶς ἀπαιτεῖ μυστικὴ συνεδρίαση γιὰ νὰ τοῦ κάμῃ κατηγορητήριο . . .

Ἐδῶ ἄλλα νέα ἔχουμε, πὼς ἔ κίνδυνος τῆς χολέρας μᾶς περιζῶσε. Βγήκε Διάταγμα γιὰ νὰ κοποῦνε τὰ καινούρια ἀσημένια δίδραχμα καὶ μονόδραχμα, ὡς ὃ ἑκατομύρια. Στὸ θεμέλιωμα μᾶς ἐκκλησιαῆς, ὁ λαὸς ζητωκραύγασε τὸ Βασιλεῖα καὶ τὸ Διάδοχο. Γίνονται συστηματικὰ γυμνάσια στὸ στρατὸ, καὶ διαδόθηκε, ψέματα ἔμῳς, πὼς οἱ Τούρκοι πατήσανε τὰ σύνορα κοντὰ στὸν Ἰύρναβο καὶ στήσανε πυροβολεῖο.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς ἔλο καὶ μετακινῶνε στρατὸ οἱ γειτόνοι μας, βεβαιώθηκε ἔμῳς πὼς μόνο 15 χιλιάδες στρατὸ ἔχουνε συγκεντρωμένο ἀπὸ τὸ Μοναστήρι ὡς τὰ σύνορά μας. Πάντα στὴ Μακεδονία καταπιέζουνε τοὺς δικούς μας : τοὺς παίρνουνε τὰρ

ματα οἱ ἴδιοι καὶ ἔχι μέσο τῶν προξενείων ἔπωσ τοὺς ἄλλους ξένους. Φτάσανε καὶ στὸ νὰ φυλακώσουνε γιὰ λίγες ὥρες τὸ δεσπότη τῆς Πελαγονίας. Τὸ Στρατοδικεῖο τῆς Σαλονίκης καταδίκασε 2 Ἑλληγηνες δασκάλους σὲ θάνατο, καὶ ἀπὸ διάφορα μέρη διώχνουνε δασκάλους καὶ δασκάλισσες, ἀν εἶναι ἀπὸ τὸ λεῦτερο βασίλειο. Κι ὡς τόσο στὴν Πόλη μαλακώτεροι φαίνονται· ξεφυλακώσανε ἄξαρνα τοὺς πληρεξούσιους τῆς διαλυμένης Πατριαρχικῆς Ἐθνοσυνέλεψης—πρὶν προφτάσουν καὶ τὸ ἀπαιτήσουν οἱ Προσβετεῖς· ὁ Ναμπῆς ἔκαμε ἐπίσκεψιν τοῦ Γρυπάρη, κ' εἰσιμάζεται νὰ μᾶς ξανάρθῃ, στὴν Ἀθήνα, καὶ ἀρχίσανε οἱ Νεότουρκοι νὰ συλλογιῶνται πολὺ μὲ τὴν ἀποτυχία τους νὰ πάρουνε δάνειο ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν ἢ τὴ Γαλλίαν. Ξεκαθάρισε πιά πὼς εἶν' ἀληθινὴ ἢ Τουρκορουμενικὴ συνεννόηση πού δένει τὴν Τουρκίαν στὸ ἔρμα τῆς γερμανικῆς ἐπιρροῆς. Καὶ γι' αὐτὸ γύρισε ἡ Δυτικὴ Εὐρώπη τὸ ρέμα τῆς συμπάθειας πρὸς τὸ μέρος μας καὶ πρὸς τὴ Βουλγαρία. Ὁ Μπάουτσερ ὑποστηρίζει πὼς εἶναι πιθανὴ μιὰ Ἑλληνοβουλγαρικὴ συνεννόηση, στὴ Σόφια γενήκανε συλλαλητήρια πού τὴν ἀπαιτοῦνε, καὶ δὲν ἀκοῦμε πιά φοβέρες τούρκικες γιὰ τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης.

ΑΘΗΝΙΩΤΗΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

Σ' ἓνα φίλο, στὴν Κύπρον. Εἶναι καὶ τὰ μεταφράσματα στὴ φιλολογία σὰν ἀντίγραφα στὴ λογογραφικὴ. Ἄν ἓνας τεχνίτης μπόρῃσε χτᾶς ἀντιγράψῃ καλὰ ἓνα λογογραφικὸ ἔργο πού εἶναι πιά μὲ τὴ σφραγίδα γνωρισμένο ἀριστοῦργημα—καὶ μόνο ἀριστοῦργημα. Παροῦμε, ἀξίζει νὰ μεταφράζονται ἢ ἀντιγράφονται—ἀκριβῶς, ἓνας ἄλλος μπορεῖ νὰ τὸ ἀντιγράψῃ λαμπρότερα, πιστότερα καὶ τεχνικώτερα. Φτάνει νὰ ξέρῃ νὰ βουλεύῃ ματσορικά τὰ πινέλλα του καὶ ἀρμονικὰ τὰ χρώματα του, ἔπωρ τὰ δούλεψα ὃ δημιουργὸς τοῦ πρωτότυπου, ἀφοῦ δὲν ἔχει ὃ ἀντιγράφος νὰ κοπιᾶτῃ γιὰ τὴν ἰδέαν τοῦ ἔργου. Καὶ νὰ μὴν παίρῃ, ἄξαρνα, τὸ λῦκο γιὰ βῶδι, ἢ τὸ λουλούδι γιὰ καρᾶφι. Πιά τὸ μεταφραστὴ πινέλλα καὶ χρώματα εἶναι ἢ γλῶσσα ἢ δικιὰ του. Γι' αὐτὸ δὲν μποροῦμε νὰ παινέσομε τὴ μεταφρασὴ ἔμῳς πᾶνε ξευγαρωμένοι ὃ ἔργον Σ' μὲ τὴ φτώχεια κ' οἱ ὑφαντᾶι μὲ τὸν ἀργαλειὸ, κ' οἱ κερκίδες μὲ τὸ στήμονι. Ὅσο γιὰ τὸ «*Σπίτι τῆς Γρανάδας*», τέτοιον κῆμα δὲν ἔγραψε ὁ Wilde. Φαίνεται πὼς πρόκειται γιὰ τὸ «*Ἐνα Σπίτι ἀπὸ Ρόδου*» (A House of Pomegranates), κ' ὃ καλὸς πατριώτης σας, μεταφράζοντας ἔμῳς ἀπὸ τὰ γαλλικὰ τὸν Ἑγγλέζον ποιητὴ, — ἴδιο λογογράφος πού θάκανε ἀντίγραφο ἀπὸ ἄλλουνοῦ ἀντίγραφο ἢ ἀπὸ χαλκομανίαν, — πῆρε τὸ φρούττο γιὰ ἰσπανικὴν πολιτείαν. Πάλι καλὰ πού δὲν τὸ εἶπε «*Σπίτι τῆς Μπόμερας*» ! Γιατί, καθὼς ξέρετε βέβαια, στὰ γαλλικὰ, Γρανάδα, ρῶδι καὶ μπέμπα ἔχουνε τὸ ἴδιον ὄνομα (grenade).

κ. Ν. Κασ. στὴν Πόλη. Τὰ λάβαμε, κ' εὐχαριστοῦμε, μπορεῖτε νὰ μᾶς στείλετε κι ἄλλα, καὶ νὰ μᾶς γράψετε, σύντομα ἔμῳς, γιὰ τὴν φιλολογικὴ κίνησιν. — κ. Ἀλ. Σῦλ. στὸν Πειραιᾶ. Δὲν ἔχουμε τὸν τόπο τους, ἔλα ἀδιάφορα. — κ. Γ. Τ. Σοῦ στείλαμε ἀπὸ τὸ περασμένο Σαβᾶτο τὸ βιβλίον, poste restante. Ἡ ἀξία του ὄρ. 1. Καὶ τᾶλλο βιβλίον, πού σοῦ στείλαμε, τόσο κοστίζει.